

anderledes til Opgaven. I Virkeligheden er der ogsaa al Grund til at komme det Krav indse, som er fremkommet fra disse Mennesker. Der er for Tiden ansat foreløbig eller fast 618 Lærere og Lærerinder ved det kjøbenhavnske Almue-skolevæsen, og af disse 618 er der kun 59 i det Hele, altsaa knap $\frac{1}{10}$, hvis Lønning stiger op over de 2,000 Kr., som er Maximum for, hvad en Lærer ude i Landet kan have i Lønning, for at der kan være Tale om Tilskud. I Virkeligheden falder altsaa de $\frac{9}{10}$ af Lærerne indenfor de samme Regler, som gjælde for andre Kommunes Lærere; og naar man har fremhævet, at de kjøbenhavnske Lærere ere bedre stillede i Lønningsforhold end Lærere ude i Landet, gjælder det altsaa for saa vidt kun om en ringe Del af dem. Og i alt Fald er det givet, at det er dyrere at leve her i Kjøbenhavn end ude paa Landet, og at der for saa vidt ikke er Grund til at tillægge dette Forspring, som en lille Brødel af de kjøbenhavnske Lærere har, stor Betydning. Jeg tænker mig, at der endogfaa kunde være Anledning til, naar man tager denne Sag under fornyet Overveelse, at stille Grændsen for de kjøbenhavnske Læreres Lønning, ikke til 2,000 Kr., men til 2,400 Kr., der paa det Nærmeste vilde svare til, hvad 2,000 Kr. er i fast Lønning ude paa Landet. Af de ansatte Lærere er der 96 fast ansatte paa mellem 1,400—1,950 Kr. og 88 foreløbig ansatte, som faae 60 Dre Times. Det bliver 1,036 Kr. om Aaret. Og af Lærerinder er der 238 fast ansatte, som faae mellem Begyndelseslønnen 1,400 Kr. og Slutningslønnen 1,600 Kr., og desuden 135 foreløbig ansatte, der lønnes paa samme Maade som Lærerne, med 60 Dre Timen. Naar man nu veed, at Lærerne gennemsnitlig først faae fast Ansættelse, naar de ere 31 $\frac{1}{2}$ Aar gamle, og Lærerinderne, naar de ere 33 $\frac{3}{4}$ Aar gamle, altsaa i en Alder, i hvilke Mangfoldige allerede have været gifte i adskillige Aar, synes der at være al Anledning til, ogsaa af Hensyn til deres Aar, fra Statens Side at gribe hjælpende ind i Kommunens Skolevæsen. Den højeste Lønning naae Lærerne her i Kjøbenhavn gennemsnitlig først, naar de ere mellem 46 og 47 Aar gamle. Mangfoldige af dem maa derfor i mange Aaringer arbejde ekstra efter en ikke ringe Maalestok, saa at de i det Hele undervise 10—12 Timer daglig, og Enhver, som veed, hvad det vil sige at undervise, vil se og forstaa, at ikke alene er det et Arbejde, der anstrenger den Enkelte ud over det Rimelige, at skulle undervise 12 Timer om Dagen, men tillige maa det fra Undervisningens Synspunkt siges at være alt Andet end rimeligt, at der

kan komme noget synderlig Godt ud af det, navnlig ved de sidste Timers Undervisning. Der er en bekendt Strøtanke af Poul Møller, hvor han siger, at Ingen vil give Noget for et tygget Skraa, men Alle ville betale ligesaa Meget for den 10de Times Undervisning som for den 1ste. Der er jo noget Sandt i denne Sammenligning. Det er klart, at skal man drive sit naturlige daglige Kald ud over Rimelighedens Grændser, lider selve Kaldet, Virksomheden, derunder. Ikke alene for Lærerne, men ogsaa for Eleverne er det for saa vidt uheldigt, hvis det er nødvendigt, at man i denne Virksomhed kommer til at arbejde saa meget ud over sine Kræfter. Der vil derfor, forekommer det mig, være al Anledning til, hvis det lader sig gjøre, at tage denne Sag op til fornyet Behandling. Jeg vil tillade mig at opfordre baade den høitærede Minister og ogsaa Finantsudvalget til i Tiden mellem 2den og 3die Behandling gennem en saadan Forhandling, som kunde finde Sted, at tage under Overveelse, hvorvidt det ikke var muligt endnu i Aar at faae sat en Sum ind paa Finantsloven, som kunde imødekomme det Krav, der saaledes stilles fra de kjøbenhavnske Læreres Side. Det vilde selvfølgelig ikke blive alle Lærere eller Lærerinder, der strax vilde komme til at nyde Godt deraf. Det vilde i Dieblisset kun blive de 376 fast Ansatte, altsaa lidt over Halvdelen af dem Alle, der vilde komme i Betragtning, naar Tilskudet fordeles efter de Regler, der i det Hele gjælde efter den bestaaende Lov af 1881. Jeg anbefaler denne Sag, som vil have Betydning for Mangfoldige, ogsaa for den Maade, hvorpaa de ville være i Stand til at udføre deres daglige Virksomhed, til Thingets alvorlige Overveelse.

Ringel: Jeg vilde gjerne tillade mig at sige nogle Ord med Hensyn til det Tilskud, som skal ydes zoologisk Hæve, og som er foreslaaet at skulle fordobles for det følgende Finantsaar fra 6,000 til 12,000 Kr. Jeg vil gjerne gjøre opmærksom paa en Inkonsekvens, som det høitærede Finantsudvalg her har gjort sig skyldig i. Det har nemlig i sin Betænkning under Nr. 103 skrevet Følgende: „Der foreslaaes at ansætte Lektoren i Physiologi som Professor med Lønningsforhøielse af 750 Kr. Udvalget tillæder Forslaget under Forudsætning af, at der over eventuelt foretagne Divisionsforsøg føres en autoriseret Protokol, og at disse Forsøg til næste Aar søges regulerede ved Lov“. Altsaa have Medlemmerne af Finantsudvalget stillet sig paa et særdeles dyrevenligt Standpunkt. Derimod har det